

Во последно време сè повеќе пристигнуваат информации кои воопшто не кореспондираат со очекуваните резултати од најновата грчка антимакедонска офанзива, која има цел да постигне промена во уставното име на Република Македонија, која станува сè поинтензивна со приближувањето на Самитот на НАТО во Букурешт во април годинава.

Можете да ги замислите лицата на креаторите на грчката надворешна политика кога, на пример, го читаат извештајот на грчкиот амбасадор во Вашингтон, Александрос Маљас, во кој се вели дека Стејт депарментот уште во ноември им наложил на американските амбасадори во земјите-членки на НАТО да ги информираат оти САД инсистирале за испраќање покани за членство до Македонија, Хрватска и Албанија. Потоа дека во Брисел било оценето оти Македонија, главно, ги исполнува критериумите за членство и ги оценува можните последици по регионот доколку Македонија не добие покана на Самитот во Букурешт. Натаму, дека НАТО веќе ги информирал своите членки оти во плановите за прелети на авионите на Алијансата ќе биде впишано името Република Македонија или на најновото отворање на "македонското прашање" во ЕУ од страна на новиот претседавач Република Словенија.

Дали со своето однесување Грција може да ги загрози принципите на формирањето и дејствувањето на НАТО како единствен фактор на стабилноста и одржувањето праведен и долготраен мир во Европа и во светот?

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

Наспроти горките и мошне непријатни вести за грчката политика, Атина сè повеќе се заканува со употребата на своето право на вето при гласањето за прием на РМ во Алијансата, а како резервна варијанта се наведува мож-

ДАЛИ ЈУЖИОТ СОСЕД СТАНА 3 УСТАВНОТО ИМЕ НА РМ

СЕБИЧНА ПОЛИТИКА ПРОТИВ
КОЛЕКТИВНАТА БЕЗБЕДНОСТ

ГРЦИЈА - ФА НА НЕСТАБИЛ НА БАЛКА

ното одолговлекување на постапката за ратификација на таквата одлука во грчкиот Парламент. Истовремено таа се надева и на добивање нов предлог за името од страна на посредникот на ООН, Метју Нимиц, пред средбата на министрите за надворешни работи на земјите-членки на НАТО на 6 и 7 март, кој би одговарал на грчките барања и би бил остварен во определен временски рок. Меѓутоа, реалните состојби во регионот, а особено проблемот со идниот статус на Косово, кој е заплеткан во мрежите на одмерување на спротивставените позиции на Москва и на Вашингтон, значително ги наруши грчките јалови надежи. Притоа, се поставува прашањето дали таквите желби на двојката Караманлис-Бакојани се во спротивност со начелата на формирањето и дејствувањето на НАТО, каде што таа е член, во значително изменети услови по распаѓањето на комунистичките режими во Источна Европа и во услови на зголемена активност на исламскиот фундаментализам и тероризам во светски рамки.

ШТО Е НАТО?

Со потпишувањето на северноатлантскиот пакт во април 1949 година беше создадена Алијансата на независни држави, предводена од САД, со заеднички интерес за одржување на мирот и одбраната

на нивната слобода преку политичката солидарност и соодветна воена одбрана, како возвраќање и одговор на сите евентуални форми на агресија против земјите-членки. Создадена врз основа на член 51 од Повелбата на Обединетите нации, кој ги реafirмира принципите на правото на индивидуална и колективна одбрана, Алијансата стана заедница на слободни држави, обединети низ својата определба да ја заштитат својата безбедност низ заеднички гаранции и стабилни односи со другите земји. Значи, превентивна цел на НАТО е да ја штити слободата на сите негови членки со политички и воени средства, во согласност со принципите на Повелбата на ООН. А тие принципи се засновани врз општите вредности на демократијата, човековите права и владеењето на законот, па така од своето создавање Алијансата работи на одржувањето на праведен и долготраен мирољубив поредок во Европа, а во последно време и во светот. Исто така, НАТО ги покажува на дело и трансатлантските врски на овие земји кои произлегуваат од оценките дека безбедноста на Северна Америка е постојано врзана со безбедноста на Европа. Со други зборови Алијансата има цел да создаде таква средина во која ниту една држава не смее да им се наметнува на другите држави со наметнување на хегемонија или со закани и употреба на сила.

АЛОЖИК НА АПСУРДНАТА БИТКА ПРОТИВ

Падот на Берлинскиот ѕид во 1989 година и обединувањето на Германија во 1990 година, дезинтеграцијата на Советскиот Сојуз во декември 1991 година и драматичните промени во Централна и во Источна Европа го означиле крајот на периодот на Студената војна. Меѓутоа, како што покажаа подоцнежните настани, опасноста по мирот и законите кон стабилноста останаа и натаму. Тоа најдобро го доживеавме сите ние во регионот по крвавото распаѓање на СФРЈ, а таква закана во моментот претставува и косовското прашање за кое сега се кршат копјата на супер силите.

Белград со поддршка на Москва истакнува дека ќе го брани суверенитетот на својата територија и дека ќе ги преземе сите средства за поништување на евентуалната одлука на Владата на Хашим Таџи за еднострано прогласување независ-

изградба на нафтоводи и гасоводи на својата територија, со кои се извезуваат руската нафта и гас, се чини дека актуелната констелација на позициите на супер силите не дозволуваат брзоплето донесување на одлука со која Република Македонија, за која е оценето дека ги исполнува критериумите за членство во НАТО, би останала надвор од Алијансата, што од друга страна ќе значи и отворање на Пандорината кутија и ново прекројување на Балканот.

Во случајот со Косово се знае дека Москва и натаму цврсто останува на ставот дека преседанот кој би се направил со прогласувањето на независноста на Косово без одлука на Советот за безбедност на ООН би значел непочитување на меѓународното право, кој би отворил нови кризни жаришта, а одделни аналитичари оценуваат дека не се знае дали можеби

Може ли Грција со својата националистичка политика кон Македонија да стане креатор на нестабилноста на Балканот? Може ли Грција да постапува во спротивност со принципите на дејствувањето на НАТО и поаѓајќи од сопствените апетити во значајна мерка да ги девалвира интервенциите на Алијансата против режимот на Слободан Милошевиќ, против движењето на Талбанците во Авганистан или, пак, против диктаторот Садам Хусеин во Ирак!

Може ли Атина да си дозволи таков луксуз да калкулира со избувнување нова војна во регионот кога многу лесно и таа би станала дел од фронтот, која вообичаено би завршила со нова мировна конференција, чии учесници би биле и Русија и Кина, кои ги зајакнаа своите позиции во светската политика и економија и претставуваат значајни фактори во решавањето

КТОР НОСТА НОТ?

ност со поддршка на САД и на ЕУ, додека влијателните медиуми како "Градијан", "Фајненшел Тајмс" и други светски весници предупредуваат на нова можна крвава војна на Балканот. Радикалните струи во Србија и на Косово се закануваат со коначни пресметки во кои Албанците би ги протерале преостанатите Срби од покраината, а српските радикали заговараат и заземање на Косово или, пак, отцепување на српските енклави околу Косовска Митровица, како и излегување на Република Српска од крвката креација на Дејтонската БиХ. Тогаш, целиот Балкан би се соочил со нова војна, од која не би биле исклучени и останатите држави, а токму тоа е она што ги освестува креаторите на европската надворешна политика и стратегија и кое ќе има големо влијание и врз одлуката на Грција за користење на правото на вето во НАТО при гласањето за прием на РМ во членство.

ГРЦИЈА ПРОТИВ АЛИЈАНСАТА!

Без оглед на обидите на грчката дипломатска офанзива преку која, покрај дејствувањето кај останатите членки на НАТО и на ЕУ, таа е особено активна и во придобивањето на Москва за својата политика кон Македонија низ договорите за

АТИНА ГИ ЗАГРОЗУВА ПРИНЦИПИТЕ НА НАТО

Владимир Путин, човекот на годината на весникот "Тајмс", би одел толку далеку со поддршката на Белград, која би значела и воена интервенција доколку во покраината се повторат насилствата од март 2003 година, кога беа уништувани српски куќи, цркви и манастири пред очите на немоните припадници на УНМИК и на КФОР!

Се поставува и прашањето дали светските центри на моќ се подготвени за отворање ново кризно жариште во регионот, кое би ја загрозило и безбедноста на Европската унија, чии новопримени членки се наоѓаат непосредно до границите на Косово, а во период на значајно зголемување на дејноста на исламскиот фундаментализам и тероризам во Авганистан, Ирак, а во последно време и во Африка, што ќе значи и нова опасност за манифестирање на солидарност на Ал каида со муслиманското население на Косово на истите принципи врз кои се спроведуваше таа солидарност за време на војната во поранешна Југославија или, пак, во сегашните настани во Ирак и во Авганистан!

на кризните жаришта? А на таква конференција прв пат би присуствувала и Република Македонија која веќе е призната како држава од мнозинството членки на ООН и од мнозинството членки на Советот за безбедност на ООН, кои имаат право на вето, како што се, САД, Руската Федерација и Народна Република Кина. Нормално тогаш би се поставиле и најболните прашања за соседна Грција, како што е прашањето со Егејскиот дел на Македонија и нејзината систематска политика за протерување или асимилација на тамошните Македонци во време кога човековите права и слободи ја доживуваат промоцијата на сите меѓународни форуми и тела, почнувајќи од ОБСЕ па сè до Советот на Европа или Европскиот парламент или ООН.

Поаѓајќи од сè тоа би заклучиле дека се работи за преголем залак и за Грција и без оглед на нејзиниот страв од претрпениот пораз, кој одамна го очекуваат во поглед на нивната битка против уставното име на Македонија која, едноставно речено, станува своевиден апсурд и нон сенс во однесувањето на цивилизираните држави на почетокот на XXI век!